

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/339/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113202437
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Bolebruch
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1113202437.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Bolebrucha a sudcov JUDr. Ing. Maria Dubaňa a JUDr. Alexandry Hanusovej v právnej veci žalobkyne: J. X., R. XX, U., zastúpenej Marko & Overton-Fox, s.r.o., Karpatská 18, Bratislava, proti žalovanému: Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava, Primaciálne námestie 1, Bratislava, o zaplatenie 14.283,34 eura s prísl., na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 8C/21/2013-114, zo dňa 3.2.2015, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalobkyni **p r i z n á v a** proti žalovanému plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni 14.283,34 eura spolu s úrokom z omeškania 8,75 % ročne z tejto sumy od 11.1.2013 až do zaplatenia, trovy konania 856,50 eura a trovy právneho zastúpenia 3.742,07 eura.

2. V odôvodnení uviedol, že žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu 24.1.2013 domáhala uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť jej sumu 14.283,34 eura spolu s úrokom z omeškania 8,75 % ročne z tejto sumy od 11.1.2013 až do zaplatenia titulom odplatného vecného bremena podľa zákona č. 66/2009 Z.z. na tom základe, že je podielovou spoluvlastníčkou (podiel 1/6) pozemku parc. č. XXXX o výmere 457 m² a pozemku parc. č. XXXX o výmere 9.205 m², nachádzajúcich sa v Bratislave, kat. úz. D., ktoré sú zapísané na LV č. XXXX (ďalej aj len „pozemky“). Žalovaný je vlastníkom stavby postavenej na týchto pozemkoch - požiarna zbrojnica a Mestská polícia v D., vrátane vecí slúžiacich na užívanie spolu s touto stavbou, parkovisko a príjazdová komunikácia. Medzi stranami sporu nedošlo k vyriešeniu vzťahu k týmto pozemkom a tak žalovaný vlastní stavbu, užíva ju, vrátane parkoviska a príjazdovej komunikácie, bez vyriešenia vzťahu k týmto pozemkom. Ide o oplotený areál, do ktorého nemá prístup ani žalobkyňa. Z odôvodnenia žaloby ďalej vyplýva, že podľa § 4 ods. 1, ods. 2 zákona č. 66/2009 Z.z. vznikol žalovanému na užívanie pozemkov právny titul, vecné bremeno, ktoré žalobkyňa riadne trpí. Toto vecné bremeno však nevzniká bezodplatne. Zákon vytvára priestor na komplexné vyriešenie vzťahov k pozemkom do budúcnosti a predpokladá, že vlastníci pozemkov zastavaných stavbami vo vlastníctve miest a obcí získajú náhradné pozemky a až po uskutočnení týchto úkonov, teda až po tom, ako prestane žalovaný užívať pozemok žalobkyne, pretože získa iný nezaťažený pozemok, odpadne potreba vecného bremena, ako aj odplaty za jeho zriadenie. Do tohto okamžiku je však žalovaný povinný platiť odplatu za existujúce vecné bremeno a neexistuje tu žiadny právny titul na bezodplatné užívanie cudzích pozemkov. Žalobkyňa náhradný pozemok nedostala, žalovaný jej ani žiadne náhradné pozemky doteraz neponúkol. Za obdobie od 25.12.2010 do 25.12.2011 je všeobecná hodnota vecného bremena 42.300 eur, za obdobie od 26.12.2011 do 25.12.2012 je 43.400 eur, čo spolu činí 85.700 eur. Žalobkyňa

ako podielová spoluvlastníčka oboch pozemkov v podiele 1/6 má tak nárok na zaplatenie 14.283,34 eura. Listom zo dňa 20.12.2012 vyzvala žalovaného na zaplatenie, žalovaný na výzvu nezareagoval, vymáhanú sumu nezaplatil a preto sa žalobkyňa domáha zaplatenia tejto sumy súdnou cestou vrátane jej príslušenstva.

3. Súd prvej inštancie z výpisu LV č. XXXX, okres Bratislava IV, obec Bratislava mestská časť D., kat. úz. D. (č.l. 29) zistil, že žalobkyňa je podielovou spoluvlastníčkou (podiel vo výške 1/6 pri počte podielových spoluvlastníkov 12) pozemku parc. č. XXXX o výmere 457 m² a pozemku parc. č. XXXX o výmere 9.205 m², nachádzajúcich sa v Bratislave, kat. úz. D.. Celková výmera týchto dvoch pozemkov, ktorých ako užívateľ je v identifikácii parciel zo dňa 7.7.2005 (č.l. 80) zapísaný žalovaný, je 9.662 m². Vlastníctvo pozemkov žalobkyňou žalovaný žiadnym spôsobom nerozporoval, preto súd prvej inštancie ustálil túto skutočnosť ako nespornú. Z čiastočného výpisu z LV č. XXX, okres Bratislava IV, obec Bratislava mestská časť D., kat. úz. D. (č.l. 30) zistil, že žalovaný je výlučným vlastníkom stavby súp. č. XXXX, ktorá sa nachádza na predmetných pozemkoch. V tejto stavbe sa nachádza požiarna zbrojnica a Mestská polícia v D.. Vlastníctvo žalovaného k tejto stavbe nebolo v konaní sporné, preto súd prvej inštancie ustálil túto skutočnosť ako nespornú.

4. Skonštatoval, že žalovaný namietal právny titul, na základe ktorého sa žalobkyňa domáhala zaplatenia žalovanej sumy, lebo na danú vec nie je možné aplikovať zákon č. 66/2009 Z.z., pretože tento sa vzťahuje na vzťahy medzi vlastníkom pozemku a vlastníkom stavby, ak je možné vykonať pozemkové úpravy v danom katastrálnom území. Zriadiť vecné bremeno za odplatu podľa tohto zákona by tak bolo možné iba vtedy, ak by bolo možné v danej veci uskutočniť pozemkové úpravy; keďže v danej veci nie je podľa žalovaného možné zrealizovať pozemkové úpravy, nie je naplnený zákonný predpoklad pre uplatnenie si práva z vecného bremena. S argumentáciou žalovaného napádajúcou právny titul zaplatenia žalovanej sumy žalobkyňa nesúhlasila, pričom po vyhodnotení oboch právnych argumentácií súd prvej inštancie považoval za právne dôvodnú argumentáciu žalobkyne. Poukázal na to, že zákon č. 66/2009 Z.z. má iba dočasný charakter a jeho účelom bolo dočasne upraviť právne vzťahy medzi obcou a vlastníkom pozemku, na ktorom má obec postavené stavby v jej vlastníctve. Zákon priamo uvádza, akým spôsobom sa toto vlastníctvo zmení tak, aby vlastníkom pozemku zastavaného stavbou nadobudol namiesto tohto pozemku vlastníctvo k inému pozemku a stavba vo vlastníctve obce tak bola postavená na pozemku v jej vlastníctve. Ozrejmil, že v zmysle § 2 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z.z. obec alebo vyšší územný celok, ktorý sa stal podľa osobitných predpisov vlastníkom stavby prechodom z vlastníctva štátu bez majetkovoprávneho usporiadania vlastníctva k pozemkom, môže poskytnúť zámennou zmluvou vlastníkovi pozemku pod stavbou náhradný pozemok, ktorý je v jeho vlastníctve. Náhradný pozemok v primeranej výmere, bonite a rovnakého druhu, ako bol pôvodne pozemok pred zastavaním, poskytne vlastníku stavby v tom istom katastrálnom území. Ak územie obce tvorí viac katastrálnych území, náhradný pozemok sa poskytne v rámci územia obce. V zmysle § 2 ods. 2 citovaného zákona, ak sa neuplatní postup podľa ods. 1, usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemku pod stavbou sa vykoná v konaní o nariadení pozemkových úprav podľa osobitného predpisu. Zákon tak predpokladá, že usporiadanie vlastníckych vzťahov sa má realizovať alternatívne v niekoľkých krokoch. K ďalšiemu kroku je možné pristúpiť iba v prípade, ak nebude možné postupovať podľa predchádzajúceho kroku: 1. obec poskytne vlastníkovi pozemku zastavaného stavbou iný pozemok vo vlastníctve obce, ktorý bude na vlastníka prevedený zámennou zmluvou. Náhradný pozemok musí spĺňať podmienky primeranej bonity, výmery, musí byť rovnakého druhu a nachádzať sa v rovnakom katastrálnom území; 2. obec požiadala o pozemkové úpravy podľa zákona č. 330/1991 Zb. Počas pozemkových úprav sa prihliada na potreby vlastníka stavby, teda žalovaného. Aj v rámci pozemkových úprav musí byť vlastníkovi pozemku pod stavbou poskytnutý náhradný pozemok primeranej bonity, výmery, musí byť rovnakého druhu a nachádzať sa v rovnakom katastrálnom území alebo poskytnutá finančná náhrada; 3. vyriešenie vzťahu medzi vlastníkom pozemku a vlastníkom stavby na základe zmluvy, v ktorej mal vlastníku stavby ku dňu účinnosti zákona č. 66/2009 Z.z. teda k 1.7.2009 dohodnuté iné právo (právo nájmu, právo kúpy a podobne); 4. zriadenie práva zodpovedajúceho vecnému bremenu k pozemku v prospech vlastníka stavby - teda žalovaného. Súd prvej inštancie bol tak názoru, že pozemkové úpravy sú iba jednou z možností usporiadania vlastníctva a vyslovil, že ani skutočnosť, že zatiaľ neboli vykonané pozemkové úpravy, neznamená, že zvolí niektorý z iných spôsobov úpravy vlastníckych vzťahov predpokladaných zákonom. Z tohto dôvodu mal za to, že žalobkyňa dostatočne preukázala právny základ, na základe ktorého sa domáha zaplatenia odplaty za zákonom zriadené vecné bremeno.

5. Súd prvej inštancie mal v konaní za spornú iba výmeru predmetných pozemkov, ktoré žalovaný užíva, keď žalobkyňa preukazovala listinnými dôkazmi, že žalovaný ako vlastník predmetnej stavby užíva stavbu, vrátane vecí slúžiacich na užívanie spolu s touto stavbou, konkrétne parkovisko a príjazdovú komunikáciu. V tejto súvislosti neuznal námietku žalovaného, že pozemok parc. č. XXXX o výmere 457 m² využíva iba v časti 323 m², kde je postavená stavba a že pozemok parc. č. XXXX o výmere 9.205 m² je v časti zastavaný predmetnou stavbou o výmere 2.421 m², a z dôvodu, že na zvyšných častiach pozemku sa nachádza prístupová komunikácia k stavbe a neudržiavaná zeleň, žalovaný neužíva 9.662 m², ale iba pozemky spolu o výmere 2.744 m², na ktorých je postavená stavba. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalovaný užíva predmetné pozemky nie iba v časti, kde je postavená stavba, ale celých 9.662 m², nakoľko žalovaný nepreukázal, že by nevyužíval zvyšné časti pozemkov, na ktorých sa stavba nenachádza, a to s poukazom na prenájom oboch pozemkov inému subjektu na účely požiarnej zbrojnice a Mestskej polície D.. Samotnú žalovanú výšku odplaty za zriadenie vecného bremena žalovaný nerozporoval, preto súd prvej inštancie v tejto časti žaloby vychádzal z listinného dôkazu predloženého žalobkyňou, a to znaleckého posudku č. 14/2012 zo dňa 27.12.2012 súdneho znalca AUDING, s. r. o. Ing. G. D.. Vychádzal z toho, že za obdobie od 25.12.2010 do 25.12.2011 je všeobecná hodnota vecného bremena za užívanie oboch pozemkov 42.300 eur, za obdobie od 26.12.2011 do 25.12.2012 je 43.400 eur, čo spolu činí 85.700 eur. Všeobecná hodnota vecného bremena za užívanie oboch pozemkov v časti spoluvlastníckeho podielu žalobkyne za obdobie od 25.12.2010 do 25.12.2012 tak pri podielovom spoluvlastníctve žalobkyne oboch pozemkov v podiele 1/6 je 14.283,34 eura; na uvedenom základe súd prvej inštancie v zmysle § 1 ods. 1, § 2 ods. 1, ods. 2, § 3 ods. 1, § 4 ods. 1, ods. 2 zákona č. 66/2009 Z.z. žalobe v celom rozsahu vyhovel, majúc ju za dôvodnú čo do právneho titulu i do výšky a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyňi 14.283,34 eura spolu s úrokom z omeškania 8,75 % ročne od 11.1.2013 do zaplatenia. O náhrade trov konania plne úspešnej žalobkyne rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a žalobkyňi priznal v podrobnej špecifikácii náhradu trov konania 856,50 eura za zaplatený súdny poplatok a náhradu trov konania 3.742,07 eura titulom trov právneho zastúpenia.

6. Proti rozsudku podal žalovaný odvolanie a žiadal napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Súdu prvej inštancie vytýkal, že jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď neposúdil do všetkých dôsledkov k veci sa vzťahujúce skutočnosti, nezohľadnil predložené listiny a nedostatočne prešetril predmet súdneho sporu. Zdôraznil, že od začiatku konania rozporoval skutočnosť, že by predmetné pozemky registra „E“ parc. č. XXXX a parc. č. XXXX, kat. úz. D., v celosti boli situované v areáli požiarnej zbrojnice a že dotknuté pozemky užíva výlučne titulom, že ide o pozemky situované v rámci oploteného uzatvoreného areálu. Z predložených snímok katastrálnej mapy jednoznačne vyplýva, že časti pozemkov parc. č. XXXX a parc. č. XXXX, kat. úz. D., sú situované mimo areálu požiarnej zbrojnice, čo súd prvej inštancie nezohľadnil a nijako neposúdil. Nesúhlasil s tým, že celá výmera žalovaných pozemkov je situovaná v rámci uceleného areálu a namietal, že by užíval pozemky žalobkyne vo väčšom rozsahu ako je osadená stavba oblastnej požiarnej zbrojnice so súp. č. XXXX na žalovaných pozemkoch. Z celkovej výmery pozemkov stavba v jeho vlastníctve bráni v užívaní len častí pozemkov, a to v spoločnej výmere 2.744 m², teda v časti, na ktorej je stavba situovaná. Mal za to, že súd prvej inštancie pochybil, ak stotožnil užívanie pozemkov pod stavbou, ktorú preukázateľne vlastní, s areálom, ktorý nevyužíva, ktorý hlavné mesto SR Bratislava nevystavalo, nezriadilo oporný múr, neosadilo zeleň ani nevybudovalo spevnené plochy a chodníky v okolí stavby. Všetky súčasti vytvoreného areálu využíva Ministerstvo vnútra SR prostredníctvom Hasičského a záchranného útvaru, pričom nebola zohľadnená skutočnosť, že areál nie je dostupný ani pre žalovaného. Zopakoval, že stavbu oblastnej požiarnej zbrojnice žalovaný nevybudoval; vybudoval ju československý štát prostredníctvom svojej investorsko-inžinierskej organizácie za účelom plnenia úloh spojených s poskytovaním hasičskej a záchranej služby. Poukázal na to, že nezabezpečuje ani jej správu a že mu táto stavba neprináša žiaden ekonomický profit. O uvedenom má svedčiť uzatvorená Nájomná zmluva č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 18.12.2002, na základe ktorej prenajal Ministerstvu vnútra SR stavbu so súp. č. XXXX na pozemku parc. č. XXXX/XX (stavba oblastnej požiarnej zbrojnice) a stavbu so súp. č. XXXX na pozemku parc. č. XXXX/XX (pumpa) a iné nehnuteľnosti v Bratislave za symbolické nájomné 0,33 eura/rok. Účelom nájmu je umožniť Ministerstvu vnútra SR a jeho zložkám užívať predmet nájmu v záujme zabezpečenia plnenia úloh vyplývajúcich nájomcovi zo zákona č. 315/2001 Z.z. Vychádzajúc z uvedeného žiadal súd prvej inštancie, aby sa zaoberal posúdením právneho nároku žalobkyne s ohľadom na stanovenie jednorazovej odplaty za zriadenie vecného bremena, čo mu vyplynulo zo samotného konštatovania znalca Ing. G. D., ktorý vypracoval znalecký posudok č. 14/2012 zo dňa 27.12.2012; potvrdil, že samotnú výšku odplaty za zriadenie vecného bremena nerozporuje,

avšak vyslovil názor, že v takýchto prípadoch malo prísť k stanoveniu jednorazovej sumy za zriadenie vecného bremena, ktorá by zohľadňovala charakter využitia pozemkov a zároveň skutočnosť, že ide o stavbu, ktorá trvalým spôsobom zasiahla a zmenila charakter využitia pozemkov. Uviedol, že touto požiadavkou sa súd prvej inštancie vôbec nezaoberal, neposúdil jej opodstatnenosť, ani nezohľadnil namietané skutočnosti. Nestotožnil sa s právnym názorom, podľa ktorého žalobkyňa opierala svoj nárok na zaplatenie 14.283,34 eura s prísl. o ustanovenia zákona č. 66/2009 Z.z., podľa ktorého medzi vlastníkom pozemkov a vlastníkom stavby vzniká vo verejnom záujme právo zodpovedajúce vecnému bremenu, ktorého obsahom je držba a užívanie pozemku pod stavbou vrátane príľahlého pozemku, ktorého časové ohraničenie je stanovené do vykonania pozemkových úprav v príslušnom katastrálnom území. Ozrejmil, že vznik zákonného vecného bremena predpokladá splnenie podmienky dočasnosti vecného bremena, ktoré má trvať len do času vykonania pozemkových úprav v príslušnom území. Podľa § 1 zákona č. 330/1991 Zb. obsahom pozemkových úprav je racionálne priestorové usporiadanie pozemkového vlastníctva v určitom území. Dotknuté pozemky sú situované v rámci uceleného areálu a ich priestorové usporiadanie v danom areáli nenapĺňa podmienku zákona na vykonanie pozemkových úprav. Mal za nepochybné, že v danom prípade neprichádza do úvahy nové usporiadanie pozemkov v rámci uceleného areálu vzhľadom na to, že by sa takýmto postupom neusporiadali vzťahy k dotknutým pozemkom tak, aby boli pozemky využiteľné žalobkyňou. Navyiac uskutočnenie pozemkových úprav je možné len za splnenia zákonných dôvodov podľa § 2 ods. 1 zákona č. 330/1991 Zb. Hlavné mesto SR Bratislava pri podaní návrhu na vykonanie pozemkových úprav je povinné uviesť jeden, príp. viac zákonných dôvodov pre ich realizáciu. Zastával názor, že vykonanie pozemkových úprav v areáli hasičskej zbrojnice nie je v súlade s cit. zákonom. Z uvedeného mu vyplynulo, že ak vykonanie pozemkových úprav nie je v tomto prípade zákonne dané, tak nemôže ani vzniknúť zákonné vecné bremeno vzťahujúce sa k predmetným pozemkom. Rovnako namietal právnou argumentáciu súdu prvej inštancie, že by zákonodarca v zákone č. 66/2009 Z.z. zaviazal obce, aby prednostne usporiadali vzťahy s vlastníkom stavby formou zámenny, následne formou pozemkových úprav, potom kúpou, či nájmom, pričom je nevyhnutné k usporiadaniam pristupovať alternatívne v niekoľkých krokoch a k ďalšiemu kroku je možné pristúpiť iba v prípade, ak nebude možné postupovať podľa predchádzajúceho kroku. Nebolo zohľadnené, že nemá k dispozícii dostatok pozemkov s kultúrou poľnohospodárska pôda, ktoré by mohol ponúknuť žalobkyňi na zámenu. Ak by sa postupovalo podľa vyššie uvedeného právneho názoru súdu prvej inštancie s tým, že v súčasnosti nedisponuje vhodnými nehnuteľnosťami na zámenu, nie je možné v areáli požiarnej zbrojnice usporiadať vzťahy formou pozemkových úprav; mala sa zohľadniť jeho snaha usporiadať vzťahy medzi žalobkyňou a žalovaným týkajúce sa žalovaných nehnuteľností formou nájmu pozemkov, ktorú počas súdneho konania navrhoval. Na prezentovaný návrh žalobkyňa vôbec nereflekovala a ani súd prvej inštancie nepovažoval za potrebné sa zaoberať uvedenou možnosťou usporiadania vzťahov k žalovaným nehnuteľnostiam. V tejto súvislosti nepovažoval za pravdivé tvrdenie, že je v tejto veci pasívny a že nepredkladá žiadne možnosti riešenia vzťahov. Pri riešení tohto prípadu, ale aj obdobných prípadov, je viazaný Štatútom hlavného mesta SR Bratislavy, podľa ktorého nakladanie s verejnými prostriedkami musí byť predovšetkým hospodárne, primerané a plne v súlade s dostupnou právnou úpravou, ktorú sú tak žalovaný ako aj tretie subjekty povinné rešpektovať.

7. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žiadala napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Odvolanie žalovaného hodnotila ako nedôvodné a účelové, v rozpore so základnými občianskoprávnymi zásadami, všetko v snahe vyhnúť sa zaplateniu finančných prostriedkov, o ktoré bola konaním žalovaného ukrátená. Uviedla, že žalovaný počas súdneho konania niekoľkokrát menil svoju obranu, od počiatočného spochybňovania vlastníckeho práva až po argumentáciu o verejnom účele stavby požiarnej zbrojnice postavenej na pozemku v jej podielovom spoluvlastníctve. Zdôraznila, že napadnutý rozsudok je v súlade s dlhodobou ustálenou rozhodovacou praxou Okresného súdu Bratislava I, ako aj Krajského súdu v Bratislave, keď súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania riadne a úplne zistil skutkový stav a vec správne právne posúdil. K právnemu posúdeniu sporu konštatovala, že súd prvej inštancie správne uplatnil právnú úpravu podľa zákona č. 66/2009 Z.z. Tento zákon totiž upravuje usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemkom pod stavbami vo vlastníctve obce alebo vyššieho územného celku, ktoré prešli do vlastníctva obce alebo vyššieho územného celku podľa osobitných predpisov, vrátane príľahlej plochy, ktorá svojím umiestnením a využitím tvorí neoddeliteľný celok so stavbou, tieto pozemky sa označujú v zákone ako „pozemok pod stavbou“ (§ 1 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z.z.). Mala za nesporné, že pozemky v jej podielovom spoluvlastníctve sú takými pozemkami, ktoré sa nachádzajú pod stavbami, ktoré prešli do vlastníctva žalovaného podľa osobitných predpisov. Sám žalovaný v podanom odvolaní potvrdil, že stavbu získal do svojho vlastníctva podľa § 2 ods. 2 zákona č. 138/1991 Zb., z čoho vyvodila, že na pozemky

v jej podielovom spoluvlastníctve sa vzťahuje režim zákona č. 66/2009 Z.z. Až do účinnosti tohto zákona nemal žalovaný žiadny právny titul na užívanie pozemkov v jej podielovom spoluvlastníctve a pomoc a zlepšenie právnej pozície žalovaného bolo realizované v tom, že mu zo zákona vznikol právny titul na užívanie stavieb - vo forme práva zodpovedajúceho vecnému bremenu. S ohľadom na § 4 ods. 1, ods. 2 zákona č. 66/2009 Z.z. týmto spôsobom žalovanému vznikol na užívanie jej pozemkov právny titul, pričom ona vecné bremeno v súlade so zákonom trpí. Ďalej argumentovala tým, že ustálenie nepatrnej časti pozemkov v jej podielovom spoluvlastníctve, ktorá sa nenachádza priamo pod stavbou vo vlastníctve žalovaného, ale v jej bezprostrednom okolí, nie je s odvolaním sa na § 1 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z.z. právne významné a táto skutočnosť nemá ani vplyv na uplatnený nárok. Ide o tzv. príľahlú plochu, ktorá sa označuje v zákone ako „pozemok pod stavbou“ a k týmto pozemkom vzniká zo zákona právo zodpovedajúce vecnému bremenu. Možné spôsoby usporiadania vzťahov považovala až za druhoradé a nemajúce vplyv na základný právny rámec zákona č. 66/2009 Z.z. a jeho aplikovateľnosť. Spôsobmi usporiadania vzťahov už vôbec nemožno podmieňovať aplikovanie zákona a vznik vecného bremena, tak ako sa domnieva žalovaný. Upriamením pozornosti na § 2 ods. 1, ods. 2 zákona č. 66/2009 Z.z. dôvodila, že zákon predpokladá, že usporiadanie vlastníckych vzťahov sa má realizovať v alternatívne v niekoľkých krokoch. K ďalšiemu kroku je možné pristúpiť iba v prípade, ak nebude možné postupovať podľa predchádzajúceho kroku: 1. obec poskytne vlastníčkovi pozemku zastavaného stavbou iný pozemok vo vlastníctve obce, ktorý bude na vlastníka prevedený zámennou zmluvou. Náhradný pozemok musí spĺňať podmienky primeranej bonity, výmery, musí byť rovnakého druhu a nachádzať sa v rovnakom katastrálnom území; 2. obec požiada o pozemkové úpravy podľa zákona č. 330/1991 Zb. Počas pozemkových úprav sa prihliada na potreby vlastníka stavby, teda žalovaného; 3. vyriešenie vzťahu medzi vlastníkom pozemku a vlastníkom stavby na základe zmluvy, v ktorej mal vlastník stavby ku dňu účinnosti zákona č. 66/2009 Z.z. dohodnuté iné právo (právo nájmu, právo kúpy a podobne); 4. zriadenie práva zodpovedajúceho vecnému bremenu k pozemku v prospech vlastníka stavby - teda žalovaného. Oponovala, že žalovaný je pasívny a nepodnikol žiadne kroky na vysporiadanie vlastníctva aj napriek jej výzvam s odôvodnením, že v orgánoch mestského zastupiteľstva nebol dosiahnutý dostatočný počet hlasov. Bola názoru, že ani skutočnosť, že zatiaľ neboli vykonané pozemkové úpravy však neznemožňuje zvoliť niektorý z iných spôsobov úpravy vlastníckych vzťahov predpokladaných zákonom. Žalovaný o pozemkové úpravy v predmetnom katastrálnom území ani nežiadal a ani sa nesnažil o iný reálny spôsob usporiadania vzťahov; neponúkol jej žiadny náhradný pozemok. Je všeobecne známe, že žalovaný vlastní množstvo nehnuteľností; nereagoval ani na ponuku na odpredaj pozemku, ani na predsporové výzvy, čo však nemôže byť na jej ujmu, keď v súlade so zákonom vecné bremeno na pozemkoch v jej spoluvlastníctve dočasne trpí. V konaní mala za preukázané, že prevádzkovanie požiarnej zbrojnice sa uskutočňuje so súhlasom žalovaného ako vlastníka stavby a spôsob užívania stavby tak vyplýva výlučne z rozhodnutia žalovaného; žalovaný navyše stále opomína, že ako protihodnotu za prenajatie stavby získava od Ministerstva vnútra SR do užívania iné nehnuteľnosti a tvrdenia žalovaného o bezplatnom prenechaní stavby sú navyše v priamom rozpore s ním predloženým listinným dôkazom - Nájomnou zmluvou č. XXXXXXXXXXXXX. V zmysle jej článku VII dostával žalovaný ako prenajímateľ ako protiplnenie do bezplatného užívania iné nehnuteľnosti vo vlastníctve nájomcu - na F. ulici v Bratislave a rekreačnú chatu v Y.. V kontexte uvedeného tiež uviedla, že navyše ekonomický profit zo stavby postavenej na cudzom pozemku nemôže byť v konkrétnom prípade rozhodujúcim pre jej práva, keďže súdna prax opakovane potvrdila, že rozhodujúcim pre nároky vlastníka pozemku je vlastníctvo stavby zriadenej na cudzom pozemku bez súhlasu vlastníka pozemku (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 3 Cdo 52/2005). Samotná skutočnosť, že uznesenie Mestského zastupiteľstva hlavného mesta SR Bratislavy č. 628/2001 zo dňa 28.6.2001, na základe ktorého je žalovaný (formálne) pripravený kúpiť pozemok za cenu 35,-Sk/m² t.j. 1,16 eura/ m² iba potvrdzuje, že žalovaný nemá záujem na reálnom usporiadaní vzťahov. Odplata sa určí ako všeobecná hodnota nároku vlastníka a nemôžu ju určovať interné rozhodnutia žalovaného. Ani konštatovanie o možnosti uzatvoriť nájomný vzťah k pozemku za 10,-Sk/ m² ročne nijako nerieši predmet súdneho sporu, keď navyše žalovaný ani túto sumu dobrovoľne neplní. Žalobkyňa ďalej poukázala na fakt, že žalovaný ignoruje ustálenú rozhodovaciu prax Okresného súdu Bratislava I a Krajského súdu v Bratislave, že právny režim nehnuteľnosti pod stavbou sa v konkrétnom prípade od účinnosti zákona č. 66/2009 Z.z., t.j. od 1.7.2009 spravuje zákonom č. 66/2009 Z.z. Právne dôsledky takéhoto nesprávneho záveru žalovaného sú tie, že ak nemožno aplikovať na konkrétny prípad zákon č. 66/2009 Z.z., bude potrebné uplatniť všeobecné ustanovenia o bezdôvodnom obohatení. V znaleckom posudku je pritom ustálená aj výška obvyklého nájomného za pozemky v podielovom spoluvlastníctve žalobkyne a je zrejmé, že ide o matematicky vyššiu sumu ako odplata za požadované vecné bremeno. V konečnom dôsledku tak žalovaný v odvolaní namieta, že žalobkyňa sa mala žalobou domáhať vyššieho nároku

určeného ako odplata za všeobecnú hodnotu bezdôvodného obohatenia určeného podľa všeobecnej hodnoty nájmu porovnateľného pozemku. Žalobkyni z toho vyplynul absurdný záver - rozsudok má byť nesprávny, pretože mohla na súde uplatniť vyšší nárok. Uviedla, že zo žiadneho ustanovenia zákona č. 66/2009 Z.z. nevyplýva, že by kompenzácia za žalovaným predpokladané dočasné užívanie pozemkov zastavaného stavbou v jeho vlastníctve mala byť vyplatená jednorazovo. Dôvodila, že s poukazom na § 4 ods. 2 zákona č. 66/2009 Z.z. ide o časovo obmedzené vecné bremeno, ktorého dĺžka trvania závisí vo veľkej miere aj od aktivity obce (žalovaného). Nemôže mať žiadnu predstavu, ako dlho vysporiadanie bude trvať - či to bude napríklad 1 rok, 10 rokov alebo 30 rokov a navyše nie je ani zrejmé, či vôbec prebehnú vo vzťahu k predmetným pozemkom pozemkové úpravy a kedy sa tak stane, a ako dlho budú trvať. Zákonodarcia preto nestanovil presnú dobu trvania vecného bremena. Jednorazová odplata za vecné bremeno sa stanovuje výlučne pre prípad časovo neobmedzeného a trvalého vecného bremena (čo však nie je tento prípad), čomu v zmysle znaleckej metodiky zodpovedá aj skutočnosť, že sa vychádza z hodnoty vecného bremena za obdobie 20 rokov. V konkrétnom prípade však mala výšku odplaty možnú stanoviť až na základe doby skutočného užívania pozemkov do momentu usporiadania vlastníctva niektorým spôsobom predpokladaným zákonom. Odvolanie žalovaného v tomto smere považovala rozporuplné; na jednej strane žalovaný tvrdí, že by mala prináležať žalobkyni jednorazová odplata za vecné bremeno po dobu 20 rokov od účinnosti zákona č. 66/2009 Z.z., t.j. do 1.7.2029. Nie je preto zrejmé, prečo nie je dôvodný jej nárok za obdobie 25.12.2010 až 25.12.2012. Záverom podotkla, že sa snažila vysporiadať právne vzťahy so žalovaným prakticky od roku 1991, avšak žalovaný z dôvodov na jeho strane nebol schopný ponúknuť žiadne konštruktívne riešenie a v mestskom zastupiteľstve sa nenašiel dostatočný počet hlasov na prijatie rozhodnutia o usporiadaní vzťahov so žalobkyňou a ostatnými podielovými spoluvlastníkmi. Navyše platí za pozemok, ktorý užíva žalovaný, žalovanému aj daň z nehnuteľností. Poukázala na to, že oprávnenosť nárokov iných podielových spoluvlastníkov pozemkov za rovnakej skutkovej a právnej situácie potvrdil Okresný súd Bratislava I v ňou označených konaniach, kde potvrdil aj správnosť právnej kvalifikácie nárokov, ako aj výšku uplatnenej odplaty za užívanie pozemkov v podobe práva zodpovedajúcemu vecnému bremenu. Osobitne dala do pozornosti meritórny rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 9Co/5/2013-216, zo dňa 5.6.2014, ktorým potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava I č.k. 10C/2/20111-188, zo dňa 3.10.2012, v ktorom za podobnej skutkovej a právnej situácie a argumentácie žalovaného opakovanej v tomto odvolaní zdôvodnil, prečo je nárok žalobkyne dôvodný. Osobitne poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave č.k. 6Co/154/2012-113, zo dňa 28.5.2012, kde predmetnom odvolacieho konania bolo preskúmanie rozhodnutia Okresného súdu Bratislava I č.k. 10C/47/2011-88, zo dňa 8.2.2012. Išlo o analogický prípad, za podobnej skutkovej a právnej situácie, s tým, že predmetom konania bol nárok iného podielového spoluvlastníka.

8. Odvolací súd, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ďalej len „C.s.p.“), preskúmal napadnutý rozsudok, prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 26.1.2017 (§ 378 ods. 1, § 219 ods. 3 C.s.p.).

9. Podľa § 470 ods. 1 C.s.p. ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

10. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá C.s.p. právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

11. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie odvolací súd potvrdil, pretože je vecne správny a nakoľko sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 387 ods. 1, ods. 2 C.s.p.).

12. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním náležite zistil skutkový stav veci spočívajúci v tom, že žalobkyňa bola v období 25.12.2010 až 25.12.2012 podielovou spoluvlastníčkou nehnuteľností v podiele 1/6, pozemkov nachádzajúcich sa v meste Bratislava, okres Bratislava IV, kat. úz. D. - parcely registra „E“ evidované na mape určeného operátu ako pozemok parc. č. XXXX vo výmere 457 m² a pozemok parc. č. XXXX vo výmere 9.205 m², zapísané na LV č. XXXX pre kat. úz. D., v katastri nehnuteľností vedenom Okresným úradom Bratislava - katastrálnym odborom. Žalovaný je vlastníkom nehnuteľností postavených na vyššie uvedených pozemkoch - požiarna zbrojnica a Mestská polícia v D. a vecí slúžiacich na užívanie spolu s touto stavbou - parkovisko a príjazdové komunikácie. Súd prvej

inštancie ďalej v odôvodnení napadnutého rozsudku jasne a zrozumiteľne vysvetlil, na akom právnom základe je medzi stranami upravený ich vzájomný vzťah, keď zrozumiteľným spôsobom ozrejmil právny charakter vzťahov medzi stavbou vo vlastníctve žalovaného, ktorú získal do vlastníctva podľa osobitného zákona a žalobkyňou ako vlastníčkou pozemku zastavaného takouto stavbou. Dostatočne objasnil, že podľa § 4 ods. 1, ods. 2 zákona č. 66/2009 Z.z. vznikol žalovanému na užívanie pozemkov právny titul, vecné bremeno, ktoré žalobkyňa trpí, ale s tým, že toto vecné bremeno nevzniká bezodplatne. Správne skonštatoval, že ani skutočnosť, že zatiaľ neboli vykonané pozemkové úpravy, neznemožňuje zvoliť niektorý z iných spôsobov úpravy vlastníckych vzťahov predpokladaných zákonom. Súd prvej inštancie na tomto základe ústavne konformným výkladom aplikoval príslušné ustanovenia zákona č. 66/2009 Z.z.

13. Odvolací súd na ďalšie zdôraznenie správnosti záverov prijatých súdom prvej inštancie reagujúc na odvolacie námietky žalovaného uvádza, že nárok žalobkyne na náhradu za užívanie predmetných pozemkov za obdobie od 25.12.2010 až 25.12.2012 je nepochybne potrebné posúdiť podľa zákona č. 66/2009 Z.z., ktorý nadobudol účinnosť 1.7.2009. Nie je sporné, že stavba požiarnej zbrojnice a Mestskej polície v Bratislave - D. postavená na predmetných pozemkoch prešla do vlastníctva žalovaného v zmysle zákona č. 138/1991 Z.z. S ohľadom na uvedené žalovanému vzniklo od 1.7.2009 k predmetným pozemkom v jeho prospech právo zodpovedajúce vecnému bremenu, ktorého obsahom je držba a užívanie predmetných pozemkov (§ 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z.z.) a žalobkyni vznikol v zmysle § 2 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z.z. nárok na to, aby jej žalovaný zámennou zmluvou poskytol náhradný pozemok, ktorý je v jeho vlastníctve. V prípade, že sa neuplatní postup podľa odseku 1, usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemku pod stavbou sa vykoná v konaní o nariadení pozemkových úprav podľa osobitného predpisu, ktorým je zákon č. 330/1991 Zb. (§ 2 ods. 2 zákona č. 66/2009 Z.z.). Zákon č. 66/2009 Z.z. žiadnym spôsobom neupravuje stav do doby, než je vlastníčkovi pozemku pridelený náhradný pozemok, resp. než sa usporiadajú vlastnícke vzťahy k pozemku pod stavbou v konaní o pozemkových úpravách; avšak v zmysle § 4 ods. 2 zákona č. 66/2009 Z.z. je vlastník pozemku pod stavbou povinný strpieť výkon práva zodpovedajúceho vecnému bremenu do vykonania pozemkových úprav. Citované ustanovenie však nemožno chápať tak, že by vlastníčkovi pozemku do pridelenia náhradného pozemku, resp. do vykonania pozemkových úprav, nevzniklo právo na poskytnutie náhrady za vecné bremeno, ktorým je jeho pozemok zaťažovaný zo zákona. V tejto súvislosti odvolací súd zdôrazňuje, že v zmysle čl. 20 ods. 1, ods. 4 Ústavy SR má každý právo vlastníť majetok s tým, že vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu. Vyvlastnenie alebo nútené obmedzenie vlastníckeho práva je možné iba v nevyhnutnej miere a vo verejnom záujme, a to na základe zákona a za primeranú náhradu. Tiež v zmysle § 123 Občianskeho zákonníka je vlastník v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním, pričom vlastník je povinný strpieť, aby v stave núdze alebo v naliehavom verejnom záujme bola na nevyhnutnú dobu v nevyhnutnej miere a za náhradu použitá jeho vec, ak účel nemožno dosiahnuť inak. Vo verejnom záujme možno vec vyvlastniť alebo vlastnícke právo obmedziť, ak účel nemožno dosiahnuť inak, a to len na základe zákona, len na tento účel a za náhradu (§ 128 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka). Podstata a zmysel vecného bremena, ktoré môže vzniknúť okrem iného aj zo zákona (§ 151o ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka) spočíva v tom, že obmedzuje vlastníka nehnuteľnej veci v prospech niekoho iného tak, že je povinný niečo trpieť, niečoho sa zdržať alebo niečo konať (§ 151n ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka). Práve zákon č. 66/2009 Z.z. je takým zákonom, ktorý predpokladá § 151o ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, t.j. zriadenie vecného bremena zákonom. Vzhľadom na to, že je predpisom, ktorým sa upravujú vlastnícke vzťahy k pozemkom pod stavbami vo vlastníctve obcí a vyšších územných celkov nadobudnutých podľa osobitných predpisov, problém náhrady za nútené obmedzenie vlastníckych práv vlastníkov pozemkov pod stavbami priamo nerieši; keďže však v ustanovení § 4 odkazuje na úpravu obsiahnutú v § 151n až § 151p Občianskeho zákonníka, pri riešení otázky náhrady za obmedzenie vlastníckych práv je potrebné z týchto ustanovení vychádzať. Na uvedenom základe možno zhrnúť, že by bolo v rozpore so zásadou ochrany vlastníckeho práva, ak by vlastníčkovi pozemku neprislúchala náhrada za zákonom zriadené vecné bremeno zaťažujúce jeho pozemok. Okrem toho, zákon č. 66/2009 Z.z. v § 2 ods. 1 nestanovuje obci, resp. vyššiemu územnému celku žiadnu lehotu, v ktorej obec, resp. územný celok môže vlastníčkovi pozemku poskytnúť náhradný pozemok, a ani lehotu, v ktorej musí dôjsť k pozemkovým úpravám v zmysle zákona č. 330/1991 Zb. (§ 2 ods. 2 zákona č. 66/2009 Z.z.). Mohla by teda nastať situácia, že obec, resp. vyšší územný celok vlastníčkovi pozemku po dlhú dobu trvajúcu i viac rokov neposkytne náhradný pozemok, prípadne konanie o pozemkových úpravách (ktoré možno začať na návrh obce, resp. vyššieho územného celku, ale i na návrh vlastníka pozemku) bude trvať po dlhú dobu. V takom prípade by bol vlastník pozemku nútený po vopred neurčenú dobu trpieť užívanie pozemku v jeho vlastníctve zo strany obce, resp.

vyššieho územného celku z titulu práva zodpovedajúceho vecnému bremenu bez nároku na akúkoľvek náhradu. To by znamenalo zvýhodnenie postavenia obce, resp. vyššieho územného celku na úkor postavenia vlastníka.

14. Správnosť napadnutého rozsudku nie sú spôsobilé zmeniť ani námietky žalovaného, že stavbu oblastnej požiarnej zbrojnice vybudoval ešte československý štát za účelom plnenia úloh spojených s poskytovaním hasičskej a záchrannej služby, ktorá mu neprináša žiaden profit a v súčasnosti ju prenajíma nájomnou zmluvou Ministerstvu vnútra SR; ekonomická nerentabilnosť zo stavby postavenej na cudzom pozemku nemôže byť v konkrétnom prípade rozhodujúca pre práva vlastníka pozemku a samotná skutočnosť, že nehnuteľnosť slúži na verejnoprávny účel, nemá vplyv na nárok vlastníka na náhradu za vecné bremeno, ktorým je zo zákona zaťažený pozemok v jeho vlastníctve, ani na jeho výšku. Ak zákon č. 66/2009 Z.z. nedáva vlastníkovi pozemku žiadnu možnosť domáhať sa usporiadania vlastníckych vzťahov k pozemkom zaťaženým zákonným vecným bremenom a ponecháva ich usporiadanie výlučne na dobrej vôli užívateľovi pozemku (žalovaný pritom o pozemkové úpravy nežiadal a ani sa nesnažil o iný spôsob usporiadania vzťahov, žalobkyni neponúkol náhradný pozemok), názor o neexistencii práva žalobkyne ako podielovej spoluvlastníčky pozemkov na náhradu za nútené obmedzenie vlastníckeho práva na dobu vopred neurčiteľnú nie je v súlade nielen s citovanými ustanoveniami Občianskeho zákonníka, ale ani s Ústavou SR. Neobstojí ani námietka žalovaného, že sa mala stanoviť jednorazová suma za zriadenie vecného bremena, ktorá by zohľadňovala charakter využitia pozemkov a zároveň skutočnosť, že ide o stavbu, ktorá trvalým spôsobom zasiahla a zmenila charakter využitia pozemkov, pretože tak, ako je v prílohe č. 3 (časť F) vyhlášky č. 492/2004 Z.z. riešená problematika ohodnocovania vecných bremien, práva spojené s nehnuteľnosťou sa odhadnú zistením výhody, ktorú tieto práva prinášajú oprávnenému (vlastníkovi) v období jedného roka, a hodnota tejto výhody sa násobí pri právach časovo neobmedzených dvadsiatimi, pri právach časovo obmedzených počtom rokov, počas ktorých má právo ešte trvať, najviac však dvadsiatimi. Jednorazová odplata za vecné bremeno sa tak stanovuje výlučne pre prípad časovo neobmedzeného a trvalého vecného bremena; vzhľadom na dočasný charakter vecného bremena (právo zodpovedajúce vecnému bremenu je stanovené do vykonania pozemkových úprav v príslušnom katastrálnom území) nie je možné ustáliť dobu jeho trvania, a teda ani hodnotu odplaty. Ako nedôvodnú odvolací súd vyhodnotil aj námietku žalovaného, že pozemky registra „E“ parc. č. XXXX a parc. č. XXXX, kat. úz. D., ktoré sú predmetom práva zodpovedajúceho vecnému bremenu, nie sú v celosti situované v areáli požiarnej zbrojnice a ich určitá časť je situovaná mimo vybudovaného areálu; súd prvej inštancie nepochybil, ak stotožnil užívanie pozemkov pod stavbou, ktorú vlastní žalovaný, s areálom a jeho bezprostredným okolím. Na základe grafickej identifikácie vypracovanej orgánmi správy katastra (č.l. 31) vyplýva, že žalovaný užíva z vyššie uvedených pozemkov spolu 9.662 m²; táto skutočnosť vyplýva aj z fotodokumentácie, ktorá je prílohou znaleckého posudku č. 14/2012 zo dňa 27.12.2012 a potvrdil ju aj samotný žalovaný v materiáli predkladanom na rokovanie Mestského zastupiteľstva hlavného mesta SR Bratislavy označeného ako Návrh na majetkovoprávne vyporiadanie pozemkov v Bratislave, kat. úz. D. (č.l. 32). Ustálenie časti pozemkov v podielovom spoluvlastníctve žalobkyne, ktorá sa nenachádza priamo pod stavbou vo vlastníctve žalovaného, ale v jej bezprostrednom okolí, nie je s poukazom na § 1 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z.z. právne významné a táto skutočnosť nemá ani vplyv na uplatnený nárok. Právo zodpovedajúce vecnému bremenu vzniká zo zákona aj k príľahlej ploche. S poukazom na správne vyhodnotenie zákonných kritérií vzniku nároku na náhradu za zákonom zriadené vecné bremeno zaťažujúce pozemky v podielovom spoluvlastníctve žalobkyne, neboli žalovaným uvádzané skutočnosti v odvolaní ďalej spôsobilé zmeniť správnosť záverov napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, na ktorých založil svoje rozhodnutie, keď ani v odvolacom konaní neboli zistené nové rozhodujúce skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mali za následok zmenu skutkového stavu oproti tomu, ako bol ustálený súdom prvej inštancie. Odvolací súd, ktorý bol viazaný dôvodmi odvolania, neskúmal správnosť výšky náhrady za zriadenie vecného bremena za obdobie 25.12.2010 až 25.12.2012, tak ako bola ustálená v znaleckom posudku č. 14/2012 zo dňa 27.12.2012, pretože žalovaný v odvolaní jej výšku nenamietal.

15. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že žalobkyni priznal proti žalovanému plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko mala vo veci plný úspech.

16. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).